

Авраама, отъ Авраама до Исаака и Іакова, а отъ тѣхъ до Моисеа. Тогазъ нѣмало книги. Тогазъ нѣмало и голѣма нѣжда отъ книги. Человѣцитѣ живѣли тогазъ по много години: нѣкои, на примѣръ, живѣли до осемьстотинъ години и повече; слѣдователно единъ и сщщыйтъ человекъ за тѣзи и сщщыйтъ истинны и правила могъла да чде самъ си и на другытъ да разказва цѣлы стотинны години. Но когато, во врѣмената Моисеевы, человекытъ зѣли да живѣхъ не толкозъ много, зѣли по скоро да устараватъ и по рано да умирахъ, Богъ заповѣдалъ на Моисеа да напише сичко — и тѣи ксето въ чдла отъ други человекы, та знала по прѣданіе, и тѣи, което сдѣшала самъ си отъ Бога лично, непосредственно. И тѣи Моисей написалъ по Божіе видѣніе петъ-тъ боговѣдохновенны книги, Петикнижіето.

Подиръ Моисеа благочестивы мжжы поченжали вече постоянно да записватъ сичко, което имъ открывала Богъ чрѣзъ Дѣха Свѣтаго. Тѣзи благочестивы мжжы повече са наричатъ пророцы, защото тѣ не само отъ лице Божіе учѣли народа, но и въ негово име пророковали сирѣчь, прѣдсказвали бѣдѣето. Тѣи сж написаны книгытъ на Бетымъ Заветъ, на число 22. Тѣи са распространявало Божіето